

Målarvärdaren John Jönsson född 1897, i folkmun allmänt kallad "Jöns Blenda" var på sin tid en känd Simrishamnsprofil. John växte upp under enkla förhållanden. Hans far Jöns Olofsson hade tillsammans med ytterligare fem simrishamnare i mars månad 1898 omkommit i storm under fiske i närheten av Bornholm. Modern Blenda fick ta över försörjningen av familjen.

John började sin yrkesbana hos målarvärdare Ehrenberg och startade så småningom en egen omfattande måleriverksamhet på Månsagården vid Brunnsgatan. Utöver sin ordinarie profession anlätades John Jönsson även som dekorationsmålare. Kolonin skaffade han sannolikt i samband med att Östra delen av koloniområdet anlades. Här hade Jöns Blenda enligt uppgift glada tillställningar och som uppsattande personal tjänade lärlingar i målerifirman, uppklädda i korrekt klädsel. I stan blev Jöns också känd för att alltför ofta titta djupt i glaset och kunde vid dessa tillfällen visa på ett bitskt humör. Detta har tyvärr för många också blivit hans eftermäle, - i stället för att minnas honom för den skickliga yrkesman han var. John Jönsson lämnade jordelivet 1983.

Erik Brunk barnfödd på Brantevik med hustru Gullan från Höör blev skohandlare och kolonister i Simrishamn. Erik var lagerchef på Ehrnbergs läder och Gullan arbetade på drätselkontoret. 1952 flyttade familjen som nu hade utökats med döttrarna Gunnel och Karin till Smedstorp och här öppnade man en sko- och herrekipering. Men längtan till Simrishamn var stor och i slutet av 50-talet köpte man kolonilotten strax intill ån av målarvärdaren John Jönsson. Därmed kunde man i vart fall under sommarmånaderna vistas i Simrishamn. Detta var ett paradiset för familjen, inte minst för tonårsdöttrarna, nära till sol, bad och umgänge med jämnåriga kamrater. Så småningom tog Gullans moder Ada Thornberg över kolonilotten, även hon med rötter i Simrishamn. Efter sejouren i Smedstorp kom familjen Brunk tillbaka till Simrishamn och öppnade en skoaffär på Storgatan mitt emot Thulins konditori. Så småningom såldes affären på nedre Storgatan och när den återuppstod invid Domus på Stora Rådmansgatan då var Brunks skor i annan regi.

Åke "Lacke" Wahlström född i Ystad 1931, lärde till konditor men tack vare sitt idrottsintresse för bl.a. simning ändrade han bana och gick badmästarutbildning i Helsingborg. Då tjänsten som badmästare i Simrishamn 1964 blev ledigförklarad övergav Åke Fritidsbadet i Ystad och flyttade till Simrishamn. I flytten tog han med sin passion för handboll vilket glädde många Simrishamns-ungdomar. Hustrun Gunnel fick tjänst som kontorist vid Försäkringskassan. I Åkes tjänst ingick att under sommarhalvåret vara badmästare på Tobisviksbadet och under vinterhalvåret badmästare på gamla varmbadhuset som låg i östra kanten av Södra planteringen. Då varmbadhuset revs år 1979 fortsatte han som badmästare vid Korsavadshallen. År 1973 köpte makarna kolonin intill ån. De stora björkarna på lotten begränsade möjligheterna för odling, däremot blev den en plats för avkoppling och umgänge. Här samlades släkt och vänner för återkommande fester. Men främst var detta platsen där Åke fick möjlighet att odla sina intressen, här hade han sin kanot och som den badmästare han var, så nyttjade han flitigt närheten till Tobisvikens salta vatten.